

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΝΔΡΕΑΣ

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟΝ ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΠΑΡΑ ΤΗΣ ΟΡΘ. ΧΡΙΣΤ. ΕΝΩΣΕΩΣ ΝΕΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΓΝΩΣΕΣΘΕ ΤΗΝ ΑΛΗΘΕΙΑΝ ΚΑΙ Η ΑΛΗΘΕΙΑ ΕΛΕΥΘΕΡΩΣΕΙ ΥΜΑΣ (ΙΩΑΝ. 8.32)

ΔΙΕΥΘΥΝΟΥΣΑ ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ

Ἄρχημ. Γερβάσιος Παρασκευόπουλος
 Ἐργεῖς Θεωμᾶς Παπαγιαννόπουλος
 Νικόλαος Παπαχρήστου
 Γεώργιος Σωτηροπούλου
 Ἄνδρ. Παπαγεωργακόπουλος
 Θεολόγοι

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ:

ΕΤΗΣΙΑ:	Ἐσωτερικοῦ	δραχ. 15
»	Ἐξωτερικοῦ	φρ. 15
»	Ἀμερικῆς	δολ. 2

ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ & ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΑΠΕΥΘΥΝΟΝΤΑΙ
 Ὁρθ. Χριστ. Ἐνωσιν Νέων Πατρῶν
 Γραφεῖα: Γεροκωστοπούλου 60.

Η ΘΕΡΑΠΕΙΑ ΤΟΥ ΚΑΚΟΥ

Ἐπιβεβαίωσθε ἀπὸ ἠθικῆς ἀπόψεως δὲν εὐρισκόμεθα εἰς καλὸν σημεῖον, κατέστη πλέον πανθομολογούμενον, καθότι τὰ καθ' ὅλον τὸ κράτος καὶ καθ' ἐνάστην παντοειδῆ καὶ ἀποτρόπαια ἐγκλήματα, πείθουσι περὶ τούτου καὶ τὸν μᾶλλον ἀπιστοῦντα. Ἄλλ' ὅμως ὀλίγοι εἶναι οἱ ἀποδίδοντες τὴν ἐθνοφόρον καὶ ἀπελπιστικὴν ταύτην κατάστασιν εἰς τὴν παρ' ἡμῶν ἑλλειψιν θρησκευτικῶν. πεποιθήσεων. Τοῦτο δὲ δηλοῦται ἐκ τῶν διαφορῶν μέσων ἅτινα προτείνουν περὶ περιστολῆν τοῦ κακοῦ οἱ κατὰ καιροὺς τὰς τύχας τοῦ ἔθνους διέποντες, φρονοῦντες ὅτι διὰ διαφορῶν νομοθετικῶν καὶ ἀστυνομικῶν μέτρων θὰ ἐπιτύχῃσι τοῦτο.

Ἐφ' ὅσον λοιπὸν ἐξακολουθοῦμεν ἀπατώμενοι καὶ ἀποδίδοντες εἰς ἄλλα αἷτια τὴν ἐκλυσιν τῶν ἠθῶν ἡμῶν, ἐπὶ τοσοῦτον αὐτὴ θὰ βαίῃ ἐπὶ τὰ χεῖρα μέχρι οὗ κοταστῆ ἀνίατος κλέον ἢ κατάστασις ἡμῶν.

Ἄλλὰ διατὶ θὰ ἐξακολουθῶμεν πλανώμενοι καὶ μὴ δυνάμενοι θὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι αἰτία τῆς ἑλλειψῆς ἡμῶν καταστάσεως εἶναι ἡ ἑλλειψὶς θρησκευτικῆς ἀγωγῆς; Τίς εἰς τὸν φόβον τοῦ Θεοῦ ἀνατραφεῖς καὶ εἰς τὴν ἀσκησιν τῆς ἀρετῆς ἐξοικειωθείς, θὰ ἀποβάλλῃ ἀνδρωθεῖς τὰς πεποιθήσεις του καὶ τὰς ἐξεις του καὶ θὰ ἐγκολπωθῆ τὸ ἐγκλημα καὶ τὴν ἀτιμίαν;

Ὅθεν, ὦ ἰθύντορες τοῦ ἔθνους, ἐὰν ἐπιζητεῖτε ὄντως τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ

λαοῦ, σκέφθητε διὰ τίνων μέσων δύνασθε θὰ ἐμπνεύσητε εἰς αὐτὸν εὐσεβῆ φρονήματα καὶ θρησκευτικὰς πεποιθήσεις καὶ μὴ ἀπατασθε, ἐλπίζοντες ὅτι διὰ ἀπαγορευτικῶν διατάξεων καὶ αὐστηρῶν μέτρων θὰ κατορθώσητε τὸ τοιοῦτον.

Ἐκ τῶν πρώτων φροντίσατε θὰ μορφώσητε μητέρας ἀξίας τοῦ προορισμοῦ των. Διότι εἶναι δίλημμα, ἐὰν δυνηθῆ τις θὰ εὐρῆ παρ' ἡμῶν ὀλίγας μητέρας δυναμένας θὰ ἐπιδειξῶσι τὰ τέκνα των πρὸς τὰς ἀμιλλωμένας θὰ ἐπιδειχθῶσι διὰ τοῦ ἐξωτερικοῦ κόσμου καὶ τοῦ ψιτακισμοῦ παντὸς ξένου καὶ ματαίου, καὶ θὰ ἐπαναλάβωσι τὸ τῆς Κορνηλίας «ἰδοὺ ὁ ἐμὸς κόσμος».

Θὰ ἐπιτευχθῆ δὲ ἡ μόρφωσις ἀληθῶν μητέρων, ἐὰν ἐπενεχθῆ ριζικὴ μεταρρυθμισίς εἰς τὰ Παρθενάγωγεῖα καὶ δοθῆ μεγαλητέρα σημασία καὶ προσοχὴ εἰς τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων. Πρέπει θὰ ἐμπνευσθῆ ἐκ παιδικῆς ἡλικίας εἰς τὰς Ἑλληνίδας ἡ πεποιθήσις ὅτι μόναι αἱ χριστιανικαὶ ἀρεταὶ καὶ ἡ ἀνάδειξις ἀξίων καὶ χρηστῶν τέκνων περιποιούσι εἰς τὰς γυναϊκας δόξαν καὶ μνήμην αἰδίου, οἱ δὲ ἐξωτερικοὶ στολισμοὶ προδίδουσι κουφότητα καὶ ματαιότητα, ἑλλειψιν κρίσεως καὶ ἀνατροφῆς.

Ἐποχρεώσατε, ὦ ἰθύντορες τοῦ ἔθνους μας, τοὺς διδασκάλους ὅλων τῶν κλάδων θὰ ποιῶνται περὶ πλείστον τὴν διδασκαλίαν τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων,

ἐπισχύνοντες αὐτήν διὰ τοῦ παραδείγματος τῆς εὐσεβείας, διότι εἶναι αἰσχος τῇ ἀληθείᾳ νὰ ἀγνοῶσι, οἱ πλείστοι τῶν παρ' ἡμῖν ἐπιστημόνων καὶ ἐγγραμμάτων τὴν Ἁγίαν Γραφήν καὶ τὴν ἱστορίαν τῆς θρησκείας των, ἐν ᾧ παρὰ τοῖς χριστιανοῖς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἡ Ἁγία Γραφή εἶναι κοινὸν ἐγκόλιον.

Πατάξατε δι' ἀμειλικτου τιμωρίας τοὺς διδασκάλους καὶ καθηγητὰς ἐκείνους οὕτως, ἐν ᾧ ἐτάχθησαν πρὸς καθοδήγησιν τῆς νεότητος εἰς τὴν ὁδὸν τῆς εὐσεβείας καὶ τῆς ἀρετῆς, γενόμενοι ἐπιλήσμονες τῆς ἱερᾶς των ἀποστολῆς καθίστανται ὀλετῆρες αὐτῆς

διὰ τε τῆς ψυχρότητος καὶ τῆς ἀδιαφορίας, ἔστιν ὅτε καὶ διὰ τῶν ἀσεβῶν ἐκφράσεών των κατὰ τῆς θείας ἡμῶν θρησκείας.

Πρὸς τοῦτοις λάβετε ταχεῖαν πρόνοιαν περὶ μορφώσεως κατωτέρου κλήρου δυναμένου νὰ συντελῇ εἰς τὴν ἠθικοποίησιν τοῦ λαοῦ καὶ τὴν ἀναζωπύρησιν τοῦ ἤδη κατεψύγμένου θρησκευτικοῦ αἰσθήματος διὰ τοῦ θείου κηρύγματος, διότι εἶναι λυπηρὸν τῇ ἀληθείᾳ μετὰ ἑκατονταετῆ καὶ πλέον ἐλεύθερον βίον νὰ ἔχη τὸ ἔθνος ἱερεῖς οἴους εἶχε κατὰ τοὺς ζοφεροὺς χρόνους τῆς δουλείας. Τὸ πῶς θὰ ἀναπτύξομεν εἰς τὸ ἐπόμενον ἄρθρον μας. (Ἀκολουθεῖ).

ΓΡΑΦΙΚΑΙ ΜΕΛΕΤΑΙ

Η ΠΑΛΙΑ ΔΙΑΘΗΚΗ ΩΣ ΠΑΙΔΑΓΟΓΙΚΟΝ ΒΙΒΛΙΟΝ

ΙΔ'

«Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· συναχθήτω τὸ ὕδωρ τὸ ὑποκάτω τοῦ οὐρανοῦ εἰς συναγωγὴν μίαν, καὶ ἐσθήτω ἡ ξηρὰ... Καὶ ἐκάλεσεν ὁ Θεὸς τὴν ξηρὰν, γῆν, καὶ τὰ συστήματα τῶν ὑδάτων ἐκάλεσε **Ὑαλίσσης**· καὶ ἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν.

Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· ἀλασθησάτω ἡ γῆ βοτάνων χόρτου, σπειρον σπέρμα κατὰ γένος καὶ καθ' ὁμοιότητα, καὶ ξύλον κάρπιμον ποιῶν καρπόν, οἷ τὸ σπέρμα αὐτοῦ ἐν αὐτῷ κατὰ γένος εἰς ὁμοιότητα, ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ἐγένετο οὕτως... Καὶ ἐγένετο ἑσπέρκ, καὶ ἐγένετο πρῶτῃ, ἡμέρα τρίτη». (Γεν. 1,9-13)

Ἀφού προητοίμασε καὶ ἐστερέωσε τὸ βασίλειον Κράτος τοῦ Ἀγγελικοῦ κόσμου· ἀφού ἔθεσε τὰ θεμέλια καὶ ἐχάραξε τὰ ὄρια τοῦ οὐρανοῦ, ὁ καλὸς Θεός, ἐν τῇ παντοφίᾳ Του καὶ ἀκριδέστερον ἐν τῇ ἀπειρῷ Αὐτοῦ ἀγαθότητι καὶ ἀγάπῃ ἄρχεται προετοιμάζων—**κτίζει** τὴν κατοικίαν καὶ τὸ βασίλειον τοῦ ἀναμενομένου ἐπιγενοῦ βασιλέως, τοῦ ἀνθρώπου, καὶ τῶν ἐμφύχων ὀπηκῶν του, τῶν ἰχθύων καὶ λοιπῶν.

Προετοιμάζει τὴν γῆν καὶ δι' ἐνός προστάρματος Αὐτοῦ, τὰ ὕδατα συνάγονται εἰς συναγωγὴν μίαν, τὰς ὑαλίσσης καὶ ἀναφαίνεται ἡ ξηρὰ—γῆ! Ἀναφαίνονται αἱ ὠραὶ καὶ ἡ θάλασσα μετὰ τὰ κινὰ τῶν ὕδατων, τὰ μειδιῶντα καὶ γελῶντα καὶ κάποτε ἀπὸ θυμὸν ὀγκουμένα κύματά των. Ἀναφαίνεται ἡ γῆ καὶ

«τὰ ὄρη τὰ παμμέγιστα ἐξαιρῶνται βιαίως
κ' εἰς νέφη βράζει τὰς γυμνάς ἐκτείνουσι πλάτεώς.»

- » Ἐπὶ στρώματος στρώμα ὑψοῦται
- » Ὑψηλά τ' ἐπὶ λόφων ἀπλοῦται,
- » Εἰς μικρὸν τε εὐρύν τε ἐρρίζοντα τρέχει
- » Καὶ αὐτῶν σκιάς πανταχῶς περρέχει·
- » διότι ὁ ἥλιος εἰστέτι οὐκ ἦν.»

Ἀναφαίνονται ἡπειροὶ καὶ νῆσοι, κόλποι, ἀκρωτήρια καὶ λίμναι. Ἐμφανίζονται οἱ ὠραῖοι ποταμοί, τὰ τερπνὰ ρυάκια, οἱ θυμομένοι καὶ ἐρμητικοὶ χει-

μαρρι.—**«Καὶ εἶδεν ὁ Θεὸς ὅτι καλόν»**. Καλόν, ἀλλ' ἡ γῆ ἔχει ὑψηλότερον καὶ ἐγενέστερον προορισμόν· μέλλει νὰ χρησιμεύτῃ ὡς κατοικία, ὡς ἔθνος τοῦ ἀναμενομένου βασιλέως· ἀνάγκη λοιπὸν νὰ **στολισθῇ**, νὰ περιδληθῇ ἑορτάσιμον περιβολήν, νὰ ἀναφορήσῃ. Ἀνάγκη νὰ παρουσιάτῃ ὅ,τι καλὸν εἰς ῥῶπιν· ὅ,τι ἀρετῶν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἰδεῖν, ὅ,τι ὠραῖον πρὸς τέρψιν καὶ χερὰν καὶ ἐπαύξει τινος εὐδοκίμοιαν καὶ μακαριότητος. Καὶ ὁ καλὸς Θεὸς μεριμνῶν καὶ περὶ τούτου προστάρτει: «Βλαστησάτω ἡ γῆ βοτάνων χόρτου... Καὶ ὁ λόγος ἦν ἔργον εὐθύς».—Καὶ ἰδοὺ ἀμέτῳς ἀναφαίνονται «δένδρα ὑψηλά, ἀγνωστὰ τῇ ποιήτῃ τῇ κάλιᾳ—τ' ἀκκνιθωτὰ στελέχη τῶν εἰς οὐρανὸν ὑψοῦσι, κ' ἐν μεσημβρίᾳ πόρρωτε τὸ σκότος ἐφαπλοῦσιν.—ἰδοὺ τὰ κρήνη τοῦ ἀγροῦ, τὰ ἄνω τῶν λειμῶνων· ἰδοὺ κηρύκειοι, τερπνοὶ, καρποὶ γλυκεῖς καὶ εὐσμοὶ. Ἐπί τῃ εἶναι τὸ ἐνδοξόν σου ἔργον, Πάτερ τῶν ἀγαθῶν, Παντοδύναμη».

Καὶ ἐρωτάται· ὁ οὕτως, κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον μελετῶν καὶ διδάσκων τὴν ἁγίαν Γραφήν, ὠφελεῖται καὶ ὠφελεῖ ἢ βλάπτει καὶ ζημιοῦται; Ἡ λογικὴ λέγει:

«Ὁ τὰς ἰδίας ὥρας, αἰετὶ ἀκέρων, συντόνῃ προσπαθεῖα πρὸς ἐντιμὸν σκοπὸν ζωῆς τε καὶ θανάτου τοῦ κέντρον ἀποσπᾷ, σὺν φύτει τε βαδίζει κ' εἰρήνην ἀγκυρᾷ.»

Ἡ Ἁγία Γραφή, λοιπὸν, ἀνακηρύσσά μου, εἶνε πρόχειρος· ἡ δὲ σπουδὴ αὐτῆς καὶ μελέτη χρησιμώταται, διότι ὁ μελετῶν αὐτήν καὶ ἐν αὐτῇ ἀσχολούμενος, «ἀδόλοσχών», οὐδὲν ἄλλο ἀνακινῶσκει καὶ βλάπτει εἰμὴ τὴν τοῦ Θεοῦ παρουσίαν. Πρότεξέ! Κάθε λόγος καὶ κοιλία, κάθε πέτρομα καὶ δένδρον, κάθε φύλλωμα καὶ ἄνθος δὲν εἶνε σφραγίς, ἐντυπον σημεῖον καὶ βεβαίωσις, ὅτι ἐπ' αὐτῶν ἐτέθησαν εἰς δάκτυλοῖς Ἐκείνου, ὁ ὅποιος ὀμιλεῖ ἐπί τῆς δια μέσου αὐτῶν καὶ τῆς Γραφῆς;

«Καὶ εἰς δένδρα εὐρίσκεται γλώττια καὶ εἰς ρύκκας βιβλία καὶ εἰς λίθους ἑμίλια καὶ ἐν παντὶ τὸ ἀγαθόν».— Ἐπίσθεν δὲ πάντων τούτων δὲν διακρίνει τὸν Θεόν;